

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ПРОЦЕСІВ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

При здійсненні будь-якого варіанту реструктуризації в більшості випадків додатково проявляється проблема погодження різних за змістом цілей, пріоритетів, критеріїв ефективності структурних перетворень на підприємстві. Конкретними проявами цієї проблеми може ставати виникнення труднощів щодо встановлення пріоритетності певних структурних перетворень, глибини здійснення та об'єктів реструктуризації, визначення критеріїв та способів погодження різних структурних змін, встановлення наслідків взаємного впливу структурних змін на конкурентні переваги підприємства і т. ін.).

Необхідною умовою розв'язання проблем такого роду є формування комплексного підходу до визначення пріоритетів структурних трансформацій на підприємстві. За таким підходом, об'єктами конкурентного розвитку підприємства будуть вважатися не окремі структурні підрозділи, що відрізняються за продуктовими та технологічними ознаками, або певні інвестиційні проекти, а виробничо-збутова діяльність підприємства загалом. Реалізація комплексного підходу до вибору пріоритетів структурних перетворень може забезпечуватися на основі визначення стратегічних зон господарювання підприємства [1]. Крім того, у зовнішньому середовищі підприємства можуть бути визначені також стратегічні зони ресурсів – комплекс реальних і потенційних постачальників основних стратегічних ресурсів підприємства, які (тобто, постачальники) здатні забезпечити відносно вільний доступ даного підприємства до цих ресурсів, необхідних для виробництва певних товарів та послуг.

Структура діяльності підприємства може бути представлена як сукупність ланцюжків виробничо-технологічних процесів, спрямованих на забезпечення присутності (сталості конкурентної позиції підприємства) у певній стратегічній зоні господарювання (СЗГ), а також на генерацію та відбір належних «збагачуючих» змін, тобто структурних перетворень, в результаті яких відбувається виникнення синергетичного ефекту взаємної підтримки (що може знаходити відображення або у скороченні загальних витрат, або у зростанні результативності

функціонування комплексу СЗГ) дій підприємства (рис. 1).

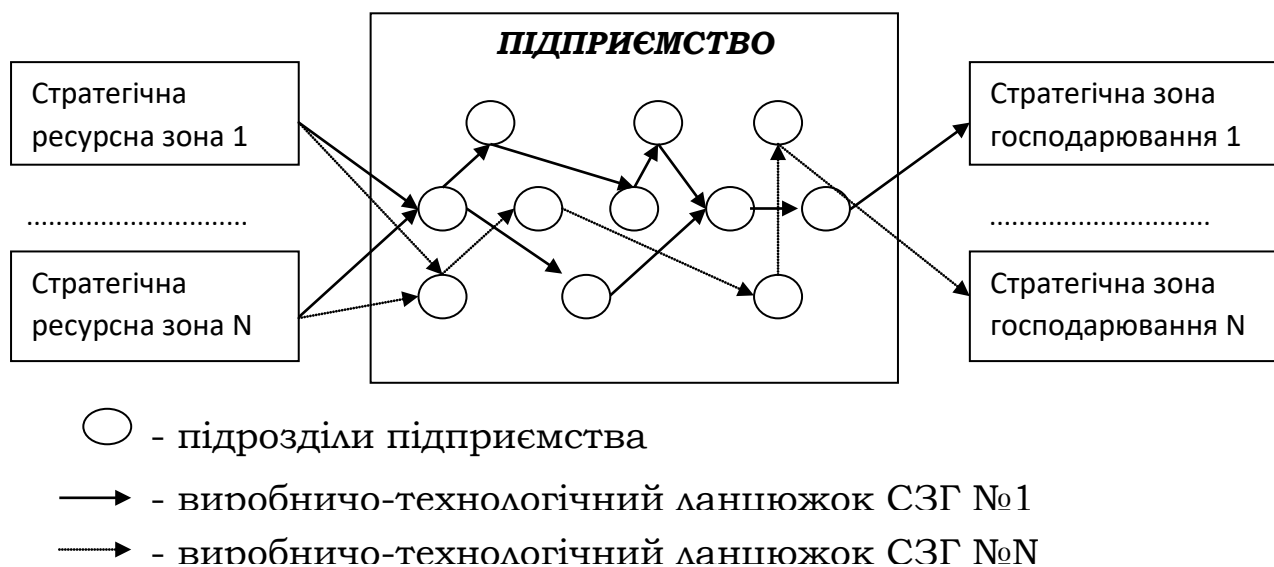

Рисунок 1 – Структура виробничо-технологічного забезпечення сталих конкурентних позицій підприємства у стратегічних зонах господарювання

Конкретними проявами «збагачуючих змін» може бути створення «збагачуючих» технологій виробництва, «збагачуючих» організаційно-економічних механізмів, «збагачуючих» маркетингових стратегій та ін.

Оцінка обсягів синергетичного ефекту, що виникає в рамках стратегічного портфелю підприємства здійснюється за допомогою побудови матриці взаємної підтримки стратегічних зон господарювання підприємства [2].

Список літератури:

1. Шматько Н.М. Організація планування структурних змін у процесі розвитку промислового підприємства / Н.М. Шматько // Управління розвитком : зб. наук. робіт. – Х. : Вид. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2016. – № 4 (186). – С. 138 – 143;
2. Винограй Э.Г. Общая теория организации и системно-организационный подход. – Томск: Изд-во Том. Ун-та, 1989. – 336 с.